

Drabsmands mor valgte helt forkert, da 18-årig lå døende på jorden

Hun havde et valg. Hendes søn stod med en lang kniv, og på jorden lå den hårdt sårede Henry Nowak. Skulle hun hjælpe Nowak – eller beskytte sønnen? Hun valgte forkert, og det gjorde hele familien, viser Berlingskes gennemgang af skandalen.

Poul Høi
phoi@berlingske.dk

Henry Nowaks far sagde i retten, at han ikke kunne få tanken ud af hovedet. Han blev ved med at tænke på sin søns sidste øjeblikke. Og med god grund, for de sidste øjeblikke er den slags, der ikke går væk:

En morder stak sønnen ned med fire knivstik, og da politiet kom, troede Nowak givetvis, at hjælpen kom.

Det gjorde den ikke.

Han lå døende og sammenkrøllet i gruset, men politiet troede på morderen.

Morderen hed Vickrum Digwa, han var en indisk-britisk sikh, og han forklarede, at Nowak var en racist, som havde angrebet ham.

Nowak svarede spagt, at han ikke var racist, fremgår det af betjentenes kropskameraer.

Ni gange hviskede han også, at han ikke kunne få vejret, og fire gange sagde han, at han var blevet stukket ned.

»Det tror jeg ikke, kammerat,« svarede en af betjentene spydigt.

I stedet anholdt betjentene Nowak for at have begået et racistisk angreb.

De lagde ham i håndjern og erklærede ham for anholdt og fortalte ham om hans rettigheder som anholdt.

Det var det sidste, som Nowak hørte.

Så mistede han bevidstheden, og kort efter døde han.

»Rå, skurrende gråd«

Så det er forståeligt, at hans far ikke kan få de sidste øjeblikke ud af hovedet, og det er forståeligt, at hjemmet om natten genlyder af hans »rå, skurrende gråd«, som hans kone har fortalt i retten.

Det er også forståeligt, at briterne har det på samme måde.

Briterne betragter fairness som en del af

deres nationalkarakter, og det var ikke, hvad den 18-årige studerende Henry Nowak fik den nat i Southampton.

Tværtimod virker natten som antitesen til lignelsen om den barmhjertige samaritaner, som det også fremgår af tidslinjen efter denne artikel.

Det var natten, hvor alle valgte ikke at hjælpe. Morderen kunne have hjulpet Nowak, mens han lå døende, og han gjorde det ikke. Politiet kunne have hjulpet Nowak, mens han lå døende, og det gjorde de ikke, og der var også andre, der svigtede den nat, nemlig morderens familie.

Berlingske har læst retsdokumenter, som giver et indblik i, hvad de gjorde og – ikke mindst – ikke gjorde, og her er, hvad vi ved om familien:

Vickrum Singh Digwa var 22 år på gerningstidspunktet og boede hjemme hos sine forældre i Southampton. Han var tilsyneladende hverken i job eller under uddannelse.

Familien tilhører en militaristisk sikh-klan, der hedder nihang, og nogle af dens medlemmer mener, at de altid skal bære en 21 centimeter lange kniv.

Vickrum Digwa bar kniven uden på tøjet og fuldt synligt, fremgår det af retsakterne.

Så da Henry Nowak var på vej hjem til sit kollegium og mødte ham, spurgte han spøgefuldt, om han var en »*bad man*.«

Vickrum Singh Digwa svarede alt andet end spøgefuldt, at ja, han var en »ond mand«, og så stak han Nowak i brystet, låret, maven og ansigtet.

Angrebet foregik tæt på Digwas bopæl, og broderen Gurpreet kom ud for at se, hvad der foregik, fremgår det af retsdokumenterne.

Gurpreet så på, mens Henry Nowak forgæves forsøgte at komme væk og flygte over et hegn.

Digwa filmede hans lidelser, og Gurpreet gjorde intet for at hjælpe den dødeligt sårede Nowak.

Nowak forsøgte at appellere til ham og sagde, at han var stukket i brystet.

Digwa sagde, at det var løgn, og han sagde også til Gurpreet, at Nowak havde kaldt ham en »paki.«

Det havde Nowak ikke gjort, fastslår dommeren i sin afgørelse.

Nowak havde intet racistisk sagt eller gjort, og dommeren vidste det, fordi Nowaks telefon optog optakten til volden.

Mor fjernede mordvåben

Nu kom Digwas far og mor også ud, og Gurpreet ringede til politiet for at anmelde Henry Nowak for racistisk angreb.

Alarmcentralen spurgte, om »våben var involveret i angrebet, eller om der var våben til stede på gerningsstedet,« og Gurpreet svarede nej, fremgår det af retsdokumenterne.

Mens Gurpreet talte med alarmcentralen, gav Digwa sin mor »sin kniv med skede og bælte« og bad hende om straks at fjerne dem.

Det gjorde moderen til medskyldig, og som dommeren sagde til hende i retten:

»Du må på dette tidspunkt have vidst eller troet, at han (Digwa, *red.*) havde stukket Henry ned og såret ham. Du troede måske på, at din søn var blevet udsat for racistiske krænkelse og overfaldet, men det retfærdiggjorde

ikke, at han havde stukket Henry ned, og det vidste du.«

Dommeren fortsatte:

»En ansvarlig forælder ville have konfronteret sin søn med hans handlinger og opfordret ham til at gøre det rigtige.«

Men det gjorde moderen, Kiran Kaur, ikke. I stedet tog hun kniv, skede og bælte med hjem, og hun skjulte kniven mellem de øvrige våben på væggen i sønnens værelse.

Derefter gik hun tilbage til gerningsstedet, og da politiet – syv minutter efter anmeldelsen – dukkede op, var der ingen våben på gerningsstedet.

De var medvirkende

Vickrum Digwas bror, mor og far valgte således at beskytte og tro på deres søn og bror, selv om de ikke havde grund til det.

De vidste, at han havde »problemer med at styre sin vrede«, de vidste også, at han var besat af våben og var kendt for at være »en patologisk løgner«, siger kilder i et lokalt sikh-tempel til The Daily Telegraph.

»Han var stridslysten over for resten af menigheden og konfliktsøgende,« og han stjal ceremonielle våben for tæt på 10.000 kroner fra templet og blev bandlyst fra stedet, siger kilderne.

Det *vidste* familien den nat, de *vidste*, at han var aggressiv og fuld af løgn, og de *vidste*, at han altid gik med sin lange kniv, som han bad sin mor skaffe af vejen.

Alligevel *valgte* familien at stå last og brast med ham, og de var medvirkende til, at politiet ikke troede på Nowak.

De var medvirkende til, at politiet anholdt Nowak for racistisk overfald, og de var medvirkende til, at Nowaks sidste levende øjeblikke blev så rædselsfulde.

Familiens fald

Og de var i sidste ende også medvirkende til deres eget fald.

For da Nowak mistede bevidstheden, og alvoren gik op for i det mindste nogle af betjentene, ændrede begivenhederne sig.

De fjernede Nowaks håndjern og begyndte genoplivning, og de ringede efter en ambulance, og lidt senere anholdt de Digwa og hans familie.

Den følgende dag kørte politiet de to brødre til grundlovsforhør, og Digwa og Gurpreet talte sammen i bilen.

De talte på punjabi, og de vidste ikke, at politiet hemmeligt optog samtalen, fremgår det af retsakterne.

I bilen tilstod Digwa over for Gurpreet, at

han havde stukket Nowak flere gange, heriblandt én gang i brystet.

Hun viste på sin krop, hvor han havde stukket ham.

»Du skulle bare have slået ham eller givet ham en gang tæsk,« sagde broderen til ham. »Hvorfor brugte du kniven?«

»Fordi jeg er et fjols. Jeg er en idiot,« svarede Digwa.

Gurpreet sagde til ham, at han var nødt til at fastholde, at det var i selvforsvar, og det gik Digwa med til, men »det vil falde til jorden, hvis der er overvågningskameraer på gaden«, sagde han.

Han blev ved med at hævde, at han handlede i selvforsvar, men nævningene og dommeren konkluderede, at han var fuld af løgn. I sidste måned blev han idømt livsvarigt fængsel, hvoraf han minimum skal sidde inde i 21 år.

Mor fik tre års fængsel

Men hvad med hans familie?

Her er retsopgøret nu begyndt.

I sidste uge stod moderen, Kiran Kaur, over for dommeren.

Hun kom fra Indien til Storbritannien for 30 år siden, fremgår det af retsdokumenterne, men hun havde aldrig integreret sig i det britiske samfund.

Efter drabet på Henry Nowak var der demonstrationer mod både politiet og morderen i Southampton, og her er en af plakaterne med offeret. Foto: Justin Tallis/AFP/Ritzau Scanpix

Vickrum Digwa var 22 år og hverken i job eller uddannelse, og 3. december 2025 kort før midnat kom han gående med en lang kniv på Belmont Road i Southampton. Det blev skæbnesvangert. Foto: Engelsk politi/Ritzau Scanpix

Drabsmandens mor, den 53-årige Kiran Kaur, er nu selv dømt. Hun har boet knap 30 år i Storbritannien, men for det meste levet i et sikh-parallelsamfund og taler kun meget lidt engelsk. Foto: Hampshire Police

hjulpet sin søn ved at fjerne kniven fra gerningsstedet og lyve om det.

Vickrum Digwas bror og far slipper heller ikke uden tiltale.

Foreløbig er de tiltalt for ulovlig våbenbesiddelse, fordi politiet fandt et arsenal af ulovlige stik- og slagvåben i hjemmet. Politiet er under kritik, fordi de ikke har sigtet Gurpreet for alvorligere forseelser som »falsk forklaring, medvirken og obstruktion af opklaringen«, men efterforskningen er ikke slut, siger politiet.

Det er opgøret med politiet heller ikke. Den uafhængige politiklagemyndighed efterforsker to betjente for grov pligtforseelse.

For det første fordi de ikke straks forstod, at Henry Nowak trængte til hjælp. I stedet lagde de ham i håndjern og anholdt ham.

For det andet fordi de hånligt afviste ham, da han sagde til dem, at han var stukket ned. Det var deres skyld, at Henry Nowak døde i den tro, at uretfærdigheden ikke sluttede med hans død.

Så det er forståeligt, at hans far ikke kan få de tanker ud af hovedet, og det er forståeligt, at mange briter har det på samme måde, for det er tanker, der ikke går væk.

Og det er – når alt kommer til alt – heller ikke meningen.